

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΚΩ-
μωδοποιος ἡγέτης Ἑλλήνων Λυτρεύτης.

Καὶ εἰς αὐτὸν ἔχοντα καρπά.

Πρόλογίζει Λυστράτη καλέγεταις πολί-
τιδας.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΚΑΛΟ-
vixit.

A R I S T O P H A N I S
L V S I S T R A T A . E X V E R S I O -
n e Q . S e p t . F l o r . C h r i s t .

Cum castigationibus & observationib. eiusdem.

**Proloquitur Lusistrata, conuocatis con-
ciibus.**

LVSISTRATA, CALO- nica.

三

Λλ' εἰ τις εἰς Βακχεῖον
ἀνταῖ ἐπάλεσσε,
Η' τὸ Πανός, ἦ τοι Κωλί-
δός ή τὸ Γενετυλίδιθος, Σ
Οὐδὲν αὐτὸν δύναται λέγειν
τιοῦ τοῦ πυπταίνειν.

Νική Δέδεμία πάρεστιν έντονωδοῖς θυμῷ
Πλιεύ ή γέμιη κωμῆτις ήδη δέξερχε).
Χαῖρ' ὁ Καλονίκη. Κα. ηὐλὴ σὺ γάρ ἡ Λυσιστρά-

Τί σωπετάεις μ. μὴ συνθέψομαι ὡς τίκνον.
Οὐ γὰρ θρέπει τοι οἶστοιν τὰς ὄφρεις.
Λυ. Αλλ᾽ ἡ Καλονίκη κάθομει τὴν καρδίαν.
Καὶ πόλλα ὑπὲρ ἡμέρας τῆς Γιανουκῶν ἀχθομει.
Οπή τοῦτο μὲν τοῖς αὖθιστοις νεονομίσμα
Εἴη πανοῦργος. Καὶ γὰρ γὰρ ἐστι μὲν τῇ Δίᾳ.
Λυ. Εἰρημένον δέ ἀνταῖς ἀπαντᾷν εὐθα

δέ
Βελούθει μόραστον οὐ τοῦτο φαύλου περίγνα-
το,
Εἴδουσι καὶ χάριον οικουσιν. Καὶ αὖτε ὡς φιλτάτη
Ηξετον. χαλεπή τε γυναικῶν ἔξοδος Θ.
Η μὲν γὰρ ἡμέρη τοῦτο τὸ αὔριον συντάσσεν.
Η δὲ οἰκέτην πήγαρεν. οὐ δέ παχέσιον
Κατέκλινεν. οὐδὲ λέγεσσιν. οὐδὲ ἐφάρμοσεν.
Λυ. Αλλά ἔτερα γὰρ λιβαῖς τῆς δέ ψεργάματες
Αὐτᾶς. Καὶ τί δέ ὅτιν ὡς φίλη Λυστράτη,
Εφ' ὅπποδή ήμεῖς ταῖς γυναικαῖς συγκαλεῖς;

B I S E T V S. Αλλ' εἴ τις εἰς Βακχεῖον.] Εν Τύρω ποτῷ ωραίῳ ὁ ποιητὴς τὸν λυσιστράτον εἰς τὸ φρονκιών φρόντις παρειπεῖ γε. οὐδὲ δέ τοι τὸν αὐγανθραμμένον τὴν γυναικῶν εἰς ἐμπλοσίαν σὺν αρα στενελθεῖν κελευσθεὶς σῶν αὐγαντικούς, καὶ διυφοροῦς, τείσας τὸν λόγον οὐδὲν προσομίαν στινθόντους ἀποδεκαλύπτως παρσφέρει, τὸ δὲ κακὸν γυναικῶν τὸν εἰπεῖν πικράς φέγει. καὶ γὰρ αὐτοῖς τῇ μὲν αποδαμάνων, καὶ μεγάλων πραγμάτων αὐτοῖς πελεῖν δοτοφαίνει. τῇ δὲ μητρῶν, καὶ φαύλων θεαμάτων πολὺν μᾶλλον φροντίζειν λέγει. καὶ εἴ τις αὐτοῖς εἰς τινα θίσας οὐδὲν αἴξειν καλοίν, καὶ τάχος οὐτῷ πικναῖς, καὶ στινεχῆς στινδραμέν, ὡς εἰ διχρυμβός τισθ πλήθους αὐτῇ μὲν μετασεδίσως διελθεῖν τοκεῖται. **Βακχεῖον.**] εἰς τὸ Φέραντον τονόν. τὸ δὲ Βακχεῖσα, τὸ δὲ Βακχείων, ἐόρτη Βάκχου. τὸ Διονύσια. Ηὶ οἱ Παγός, τὸ πλήρες, ηὶ οἱ Παγός, τη-

LVS T si quis ipsas Euÿ ad sacra
aduocet
Aut Panos, aut Coliadós, aut
Genetullidos,
Vix colloqui esset, sic sonarent tympana:
Nunc nulla prorsum fœmina hoc adest loco,
Nisi ista quam video egredi è vicinia,
Calonica salue. C. A. Tu quoque ô Lusistrata
Quid turbulentæ es, quidve tristus, filia?
Ab desine, haud contracta te frons addecet.
LV S. Mibi Calonica, pectus imum accendi-

D *tur,*
Noſtriq; ſexus multa contriſtor vicem,
Quod verſipelles eſſe noſputant viri
Vaſras q;. CAL. Tales quippe per Iouem ſu-
mus.

*LV. Quumq[ue] hoc loci prodire dictum illis sit,
Vt nempe de re non leui deliberent,
Tamen venire negligunt, & dormiunt.*

E CAL. Venient sed illæ, fœminis haud est fas
cul

*Eliminare: vel vir istam detinet,
Vel illa serum exsuscit, vel collocat
Pusum in cubili, aut ingerit cibum, aut lauit.*

*LV. His omnibus res serias praeortere
Debet mulieres. CAL. Sed quid est Lusistra.*

Quod nos in unum conuocasti fæminas?

F τέσι ναόν. ὡς ηγής Γενετυλλίδος. Ἀφέτη Αφροδίτης
Κωλιάδος, καὶ Γενετυλλίδος, ἀνω δέξι πλειόνων φροείρη-
ται. Καὶ Σύρταν Αθηναῖος, Παυκενίας, Εὔσαρθρος, καὶ

Σείδας τολλάδ' εἰσιμυημόνευτος θεός μετείδιώκαστος. Ταῦτα
τῆς τυπάνων. [τύμπανον ἐκ δερμάτων ὅστι γυνόμενον,
καὶ προύε]. ὃ κατέχον αἴ Βάκχαι. τοῦτο τὸ τύπτω, τύ-

πανον. Τοτε εναστηθεὶ τοι μετά πανον. ἐπὶ τῷ και τῷ δε
σμίᾳ ξύλοιν αἰχλὶ οὐ τὸν πλαστόν εἶρη). Μὴ σκυδρών
παξέσκυδρωτος, διὸ τὸ σκυδρός οὐ, οὐδὲ, ὥπτος. ὅ σκυ
μάνεις τὸ ωρόσωπον. οὐδὲ γε οὐδὲ φωνή, διότι τὸ ουριόν. σκυ-
δρός ἦταν διὸ τοῦ Ηίσουχος, ἔρμιλενευταὶ συγνόντες ὁφεις,
χαλεπόδες, ἀμύος. θέτεν τὸ δέρμα σκυδρωτάξω, ηγε σκυδρά-
ξω. συγνάζω. Τοξοποιεῖν τὰς δόφρυς.] ἀντὶ τὸ σκυ-
δρωτάξειν. διὸ τοῦτο κολυθεῖσι. Κιοῦτον γε τὸ ωρό-
σωπον τῆλιν μεσεύμηντον. Σ. Ητύχιος δὲ, συστρέψειν
ταῖς